

Forfølgelse, som under Form af Boykotning eller andre Tvangsforanstaltninger udøves, vil meget være vundet. Dog kunde jeg ønske, at Udtrykket Boykotning blev defineret, og at man kunde finde et dansk Udtryk, som kunde dække det, man ønskede at dække. Denne Del af Lovforslaget forekommer mig, som sagt, at være den vigtigste, men jeg kan ikke nægte, at jeg ikke er helt sikker paa, at man ad Lovgivningsvejen kan naa til, at disse økonomiske og personlige Forfølgelser bringes til Ophør. Der er bl. a. den Forskel paa § 3 og § 1, at medens de i § 1 nævnte Foreteelser er ugyldige, er de i denne Paragraf nævnte Forhold ulovlige, altsaa straffbare, og det er jo ingen ringe Straf, der sættes for saadan personlig Forfølgelse. Jeg er tilbøjelig til at tro, at § 3 i den foreliggende Affattelse ikke fuldt ud gaar til Bunds i Emnet, og at den bør omredigeres. Saaledes bør der f. Eks. indføjes, at Organisationernes Bestyrelse er ansvarlige; det er ikke nok, forekommer det mig, at der i Bemærkningerne staar noget herom; det bør staa i selve Loven. Men herom kan der jo føres nærmere Forhandlinger i Udvalget; for den højtærede Minister er det formentlig det vigtigste at erfare, at der paa dette Omraade kan ventes Tilslutning fra vor Side.

I § 4, der vedrører Lovforslagets første Halvdel, modificeres de Bestemmelser om kollektive Aftaler, der findes i § 1, til ikke at omfatte de Omraader, hvor Lovgivningen i Forvejen har tillagt en Gruppe af kollektive Aftaler Retsgyldighed, hvilket altsaa praktisk talt, saa vidt jeg kan se i hvert Fald, vil sige, at kollektive Aftaler mellem Arbejdere og Arbejdsgivere er tilladt, selv om de tilsigter at hemme den frie Konkurrence og i det hele medfører netop de Forhold, der for øvrigt er forbudt i § 1. Hvorfor gør man denne Undtagelse? Hvorfor er kollektive Aftaler, selv om de tilsigter alt det vederstyggelige, der omtales i § 1, tilladte og fuldt ud gyldige, naar de træffes mellem Arbejdere og Arbejdsgivere? I Bemærkningerne hedder det, at i saadanne Aftaler kan Lovgivningen „selvfølgelig ikke gribe ind“. Hvorfor: selvfølgelig? Hvad der er ugyldigt for den ene, maa ogsaa være det for den anden. Loven bør være lige for alle. Er en kollektiv Aftale, der tilsigter at begrænse Arbejdsfriheden, i al Almindelighed ugyldig, maa den ogsaa være det paa de Omraader, jeg her nævner, ellers er der ingen Ræson i det hele. Jeg forstaar særdeles godt, at man frygter for og i høj Grad trykker sig ved at gribe ind i Forholdet mellem Arbejdere og Arbejdsgivere. Dog her gælder

et Enten-Eller, enten maa Bestemmelserne i § 1 gælde alle Borgere i Landet uden Undtagelse eller ingen af Landets Borgere. En Mellemvej gives der ikke her.

Hvad Boykotning eller den i § 3 nævnte økonomiske eller personlige Forfølgelse angaar, tages der intet som helst Forbehold. Her gøres Skridtet fuldt ud, og det er ogsaa det eneste rigtige, naar man vil gøre Skridtet. Vil man gøre Boykotning ulovlig, maa det være Boykotning af enhver Art, hvad enten den bringes til Anvendelse af den ene eller den anden. Naar Boykotning har økonomisk eller personlig Forfølgelse til Formaal, som det er nævnt i § 3, kan jeg ganske billige, at den er ulovlig, men jeg tror rigtignok, at man i den høje Regering ser ikke saa lidt for optimistisk paa Forholdene, naar man mener, at de forskellige Organisationer og Grupper af Medborgere, der har truffet kollektive Aftaler, for Fremtiden udelukkende vil søge Tilslutning til deres Tanker ad den fredelige Overtalelses og Agitationens Vej og afholde sig fra enhver Art af Selvtægt. Jeg tror ikke, at vi endnu er kommet saa vidt, at Ulven og Lammets, for at bruge en Lignelse, fredeligt kan vandre Side om Side; men det skulde glæde mig, hvis jeg har Uret, og jeg ser meget gerne, at man naar det overmaade priselige Maal at afholde Organisationer fra al Selvtægt og Forfølgelse, lige-gyldigt under hvilken som helst Form.

Det ærede Medlem Hr. Pinstrup har ganske Ret i, at Forslaget spænder over mangt og meget, og at det er af en meget vidtrækkende Betydning. Men netop derfor maa man ogsaa gaa frem overfor dette Forslags Bestemmelser med al mulig Varsomhed, netop derfor maa man underkaste det en grundig og udførlig Udvalgsbehandling. Naar det ærede Medlem Hr. Pinstrup benyttede Lejligheden til en Art anbefaling for Kvaksalvere og kloge Koner, kan jeg lige saa lidt som det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen tiltræde en saadan anbefaling. Jeg tror nu ikke, det vil være rigtigt at gaa den Vej. Det ærede Medlem Hr. Pinstrup bemærkede ogsaa, at de smaa Købmænd jo nu kan blive ruineret gennem Prisaftaler og Blokade. Ja, det er ganske rigtigt; men Købmænd kan sandelig lige saavel blive ruineret gennem hensynsløs Frikonkurrence, og jeg er tilbøjelig til at tro, at der er flere Købmænd i dette Land, som er blevet ruineret gennem en hensynsløs Frikonkurrence end gennem Blokader og Prisaftaler.

Jeg gentager, at vi fra vor Side erkender, at Værn for Erhvervs- og Arbejdsfrihed har sin store Betydning, og til Trods for den Kritik, jeg har fremsat overfor Forslaget,